

शिरस्त्रा

“पिण्डं दद्यात् गयाशिरि ।” इति वायुपुराणम् ॥
 “शिरौ वाटी शिरोऽदन्तो रजोवाटी रजस्तथा ।”
 इति कोपान्तरम् ॥ शय्या । भजगरः । इति
 संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥
 शिरः, [स्] स्त्री, (श्रि + “श्रयतेः स्वाङ्गे शिरः
 किञ्च ।” उणा० ४।१८३ । षसुन् । सच कित् ।
 धातोः शिरादेशश्च ।) शिखरम् । (यथा,
 महाभारते । ४ । २३ । २ ।
 “यथा वर्ज्ज्ण वै दीर्घं पर्वतस्य महच्छिरः ॥”)
 मस्तकम् । इत्यमरः ॥ (यथा, लक्ष्मीचरिते ।
 “शिरः सपुष्यं चरणौ सुपुजितौ ॥”)
 तत्र मासमात्रेण भवति । इति सुखबोधः ॥
 तद्रोगनाशकौषधम् । यथा,—
 “शिरोरोगहरं लेपात् गुञ्जामूलं सकाञ्चिकम् ॥”
 इति मारुडे १८८ अध्यायः ॥
 प्रधानम् । (यथा, भागवते । ५ । १४ । ४५ ।
 “योगाय सांख्यशिरसे प्रकृतौस्वराय ॥”)
 सेनाग्रम् । इति मेदिनी ॥
 शिरःकपालौ, [न्] पुं, (शिरःकपालोऽस्यास्तीति
 इतिः ।) नरमस्तककपालधारौ सश्यासौ । इति
 केचित् ॥
 शिरःफलः, पुं, (शिरस्तुल्यं फलं यस्य ।) नारि-
 केलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 शिरःशूलं, स्त्री, (शिरसः शूलम् ।) मस्तक-
 वेदनारोगः । (यथा, कथासरित्सागरे । १३ ।
 १५५ ।
 “प्रातः सोऽपि शिरःशूलव्यपदेशेन वेष्टनम् ।
 कृत्वा प्रच्छादयामास ललाटतटमङ्कितम् ॥”)
 तस्यौषधं यथा,—
 “श्वेतापराजितामूलं पिप्पलीशुण्ठिसंयुतम् ।
 परिपिष्टं शिरोलेपात् शिरःशूलविनाशनम् ॥”
 इति मारुडे १८८ अध्यायः ॥
 शिरजः, पुं, (शिराज्जायते इति । जन + ङः ।)
 केशः । इति शब्दरत्नावली ॥
 शिरसिजः, पुं, (शिरसि जायते इति । जन +
 ङः ।) केशः । इति जटाधरः ॥ (यथा,
 माघे । ७ । ६२ ।
 “श्रथशिरसिजपाशपातभारा-
 दिव नितरां नतिमङ्गिरसभासैः ॥”)
 शिरमिरुहः, पुं, (शिरशि रोहतीति । रुह +
 कः ।) केशः । इति शब्दरत्नावली ॥
 शिरस्कं, स्त्री, शिरस्त्राणम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 शिरःसम्बन्धिनि, त्रि ॥
 शिरस्त्रं, स्त्री, (शिरस्त्रायते इति । त्रै + कः ।)
 शिरोरक्षणसन्नाहः । टोप् इति ख्यातः । इत्य-
 मरभरतौ ॥ (यथा राजतरङ्गिण्यम् । ५।४।७।
 “वलग्नं मध्येऽश्ववारणां नृत्यत्येवाश्रवाजिना
 वल्गाङ्गेनोहहस्तस्यं शिरस्त्रं वामपाणिना ॥”)
 शिरस्त्राणं, स्त्री, (शिरस्त्रायते अनेन । त्रै +
 ल्युट् ।) शिरोरक्षणसन्नाहः । खोपडा इति
 टोप् इति च भाषा । तत्पर्यायः । शीर्षण्यम् २
 शीर्षकम् ३ शिरस्कम् ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

शिरौषः

शिरस्त्रम् ५ । इत्यमरः ॥ (यथा, रघौ ।
 ४ । ६४ ।
 “अपनीतशिरस्त्राणाः शिपास्तं शरणं ययुः ॥”)
 शिरस्यः, पुं, (शिरस् + “शाखादिभ्यो यत् ।”
 ५ । ३ । १०३ । इति यत् ।) विशदकचः ।
 तत्पर्यायः । शीर्षण्यः २ । इत्यमरः ॥ हे स्वतः
 खानादिना वा निर्मले अन्योन्यासंपृक्ते केशे ।
 इति भरतः ॥
 शिरा, स्त्री, धमनिः । इति मेदिनी ॥ शिर इति
 भाषा । अस्याः पर्यायादिकं नाडीशब्दे दृष्ट-
 व्यम् ॥
 शिरापत्रः, पुं, (शिरायुक्तं पत्रं यस्य ।) हिमाल-
 वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कपित्थः । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥
 शिरालं, स्त्री, (शिराः सन्ति अस्य । “प्राणि-
 स्थादातो लजन्यतरस्याम् ।” ५ । २ । ८६ ।
 इति लच् ।) कर्भरङ्गम् । इति शब्द-
 चन्द्रिका ॥ (शिरायुक्ते, त्रि । यथा, भट्टौ ।
 २ । ३० ।
 “आपिङ्गुचोर्हेशिरस्यवालैः
 शिरालजङ्गैर्गिरिकूटदग्नेः ॥”)
 शिरालकः, पुं, (शिराल इव । कन् ।) अस्त्रिभङ्ग-
 वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ हाडभाङ्गा इति
 भाषा ॥
 शिरावृत्तं, स्त्री, सौसकम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 शिरिः, पुं, (शृणात्यनेन + “कृशृपृकुटिभिदिक्-
 दिभ्यश्च ।” उणा० ४ । १४२ । इति इः । स च
 कित् ।) खड्गः । शरः । हंसः । इत्युणादि-
 कोषः ॥ शलभः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादि-
 वृत्तिः ॥
 शिरौषः, पुं, (शृणाति भटिति स्त्रायतीति । शृ +
 “शृपृभ्यां किञ्च ।” उणा० ४ । २७ । इति
 ईषन् सच कित् ।) स्नानमस्यातहृत्तः । (यथा,
 कुमारे । ५ । ४ ।
 “पदं सहितं भ्रमरस्य पेलवं
 शिरौषपुष्यं न पुनः पतत्रिणः ॥”)
 तत्पर्यायः । कपीतनः २ भण्डिलः ३ । इत्य-
 मरः ॥ भण्डिरः ४ भण्डौरः ५ भण्डीलः ६ ।
 इति तट्टीका ॥ शृदुपुष्यः ७ शुकतरुः ८ विष-
 नाशनः ९ । इति रत्नमाला ॥ शीतपुष्यः १०
 भण्डिकः ११ स्वर्णपुष्यकः १२ शुकेशः १३ वर्ह-
 पुष्यः १४ विषहन्ता १५ सुपुष्यकः १६ उहा-
 नकः १७ शुकतरुः १८ लोमशपुष्यकः १९
 कपीतकः २० कलिङ्गः २१ श्यामलः २२
 शङ्खिनीफलः २३ मधुपुष्यः २४ वृत्तपुष्यः २५ ।
 पुस्तकान्तरे शिखिनीफलः २६ भण्डौ २७ प्रवग
 २८ शुकपुष्यः २९ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
 शीतत्वम् । विषघातपामासकुष्ठकण्डूतत्वग्-
 दोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
 “शिरौषो भण्डिलो भण्डौ भण्डौरश्च कपीतनः
 शुकपुष्यः शुकतरुर्मधुपुष्यः शुकप्रियः ॥

शिरोरु

शिरोषो मधुरोऽनुष्णस्तिक्तश्च तुवरो लघुः ।
 दोषशोथविसर्पघ्नः काशघ्नश्च विषापहः ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
 कण्ठकशिरोषस्य पर्यायः ।
 “कटभौ किण्णिही श्वेता महाश्वेता च रोहिणी ।”
 इति रत्नमाला ॥ * ॥
 अस्य गुणाः ।
 “शिरोषो विषवीसर्पस्वैदत्वग्दोषशोथजित् ।”
 इति राजवल्लभः ॥
 शिरोषपत्रिका, स्त्री, (शिरोषस्य पत्रमिव पत्र-
 मस्याः । ततः स्वार्थे कन् । टापि अत इत्वम् ।)
 श्वेतकिण्णिही । इति राजनिर्घण्टः ॥
 शिरोगृहं, स्त्री, (शिरसो गृहम् ।) अट्टालिको-
 परिगृहम् । तत्पर्यायः । चन्द्रमाला २ । इति
 हेमचन्द्रः ॥
 शिरोशौवं, स्त्री, शिरश्च श्रौवा च द्वयोः समा-
 हारः । यथा । इन्द्रैकत्वं अय्ययीभावश्च स्त्रीवि-
 स्यात् इन्द्रस्य समासस्य एकत्वं समाहारइन्द्र
 इत्यर्थः । यथा, वाक्त्वचं श्रीस्रजं पाणिपदं
 शिरोश्रौवम् । इति लौबलिङ्गमंथट्टीकायां
 भरतः ॥
 शिरोधरा, स्त्री, (शिरसो धरा ।) श्रौवा । इति
 हेमचन्द्रः ॥ (यथा भागवते । ३ । १७ । १० ।
 “सङ्गौतवद्रोदनवदुन्नमस्य शिरोधराम् ।
 व्यमुञ्चन् विविधा वाचो ग्रामसिंहास्ततस्ततः ॥”)
 लौबलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, तत्रैव । ३ ।
 १३ । ३७ ।
 “दीक्षानुजन्मोपसदः शिरोधरम् ॥”)
 शिरोधिः, स्त्री, (शिरो धीयते अनया । धा +
 “कर्मण्यधिकरणे च ।” ३।३।८। इति किः ।)
 श्रौवा । इत्यमरः ॥
 शिरोमणिः, पुं स्त्री, (शिरसो मणिः ।) मस्तक-
 धार्यरत्नम् । तत्पर्यायः । चूडामणिः २ शिरो-
 रत्नम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ पण्डितस्य
 उपाधिविशेषश्च ॥ (इयोरुदाहरणम् । यथा,—
 “यस्य सांसारिकी चिन्ता चिन्ता चिन्तामणेः
 कुतः ।
 तयैव हि शिरःकम्पः क्व शिरोमणिधारणम् ॥”
 इत्युद्भटः ॥)
 शिरोमर्मा, [न्] पुं, (शिर एव मर्मा जीवाधानं
 यस्य ।) शूकरः । इति हेमचन्द्रः ॥
 शिरोरत्नं, स्त्री, (शिरसो रत्नम् ।) शिरोमणिः ।
 इत्यमरः ॥
 शिरोरुजा, स्त्री, (शिरसि रुजतीति । रुज +
 कः । टाप् ।) सप्तपर्णवृक्षः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥ मस्तकरोगश्च ॥
 शिरोरुट्, [ङ्] पुं, (शिरसि रोहतीति । रुह +
 क्तिप् ।) केशः । इति शब्दरत्नावली ॥
 शिरोरुहः, पुं, (शिरसि रोहतीति । रुह + कः ।)
 केशः । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ४ ।
 २८ । ४४ ।
 “चीरवासा व्रतचामा वेषोभूतशिरोरुहा ॥”)